

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Уторак, 16. мај 2017. године
БАЊА ЛУКА

Број 46 Год. XXVI

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

738

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОПШТОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Проглашавам Закон о општој безбједности производа у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о општој безбједности производа у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1393/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ОПШТОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се општа безбједност производа који су стављени на тржиште Републике Српске, критеријуми за оцјењивање усаглашености производа са општим захтјевом за безбједност, обавезе произвођача и дистрибутера, начин информисања и размјене информација у вези са опасним производима и ризицима које ти производи представљају за потрошаче и друге крајње кориснике, као и вршење надзора на тржишту.

Члан 2.

(1) Овај закон примјењује се на:

1) све производе који се у смислу овог закона сматрају производима и за које захтјеви за безбједност нису утврђени посебним прописима,

2) захтјеви за безбједност производа или врсте или категорије ризика, ако ти захтјеви нису у потпуности уређени посебним прописима, односно ако посебним прописима

нису обухваћене све врсте и категорије ризика за тај производ и

3) обавезе произвођача и дистрибутера, као и обавезе информисања и размјене информација, ако нису у потпуности уређене посебним прописима.

(2) Овај закон се не примјењује на коришћене производе који се стављају на тржиште као антиквитети и на производе које је прије коришћења потребно поправити или преправити, ако је испоручилац производа о томе на јасан начин и писменим путем унапријед обавијестио лице коме испоручује производ.

Члан 3.

Циљ овог закона је да осигура да се на тржиште Републике Српске стављају искључиво безбједни производи.

Члан 4.

(1) Поједини изрази употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

1) производ је сваки непрехрамбени производ, нов, коришћен, поправљен или преправљен, укључујући и производ у оквиру пружања услуга, који је намијењен потрошачима или који би у предвидивим условима потрошачи могли употребити иако им није намијењен, те који је у оквиру обављања регистроване дјелатности испоручен или доступан потрошачима и другим крајњим корисницима, уз накнаду или без накнаде,

2) антиквитет је предмет који има културну, историјску, уметничку, научну или другу сличну вриједност и који је стар 100 година и више, односно који је мање старости ако је постао ријеткост јер се више не производи или се више не израђује,

3) озбиљан ризик је сваки ризик који захтијева брзо дјеловање произвођача, дистрибутера и надлежних органа, укључујући и ризик чије посљедице нису тренутне,

4) испорука на тржиште је свака испорука производа на тржиште Републике Српске ради дистрибуције, односно продаје, потрошње или употребе, у оквиру обављања привредне дјелатности, са накнадом или без накнаде,

5) стављање на тржиште је прва испорука производа на тржиште Републике Српске,

6) поврат (опозив) производа од потрошача је свака активност или мјера којом се врши враћање опасног производа који је произвођач или дистрибутер већ испоручио потрошачу или га учинио доступним потрошачу, односно другом крајњем кориснику,

7) повлачење производа са тржишта је свака активност или мјера којом се спречава дистрибуција (продаја), излагање или нуђење опасног производа за потрошаче,

8) европски стандард је стандард доступан јавности који је донијело једно од европских тијела за стандардизацију,

9) босанскохерцеговачки стандард (у даљем тексту: BAS стандард) је стандард доступан јавности и који је донио Институт за стандардизацију Босне и Херцеговине,

10) систем брзе размјене информација о производима који представљају ризик у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ) је систем размјене информација у вези са опасним производима, нарочито у вези са производима који представљају озбиљан ризик, у којем учествују надлежни инспекцијски органи надзора на тржишту Републике Српске, Федерације БиХ, Брчко Дистрикта БиХ, Агенција за надзор над тржиштем Босне и Херцеговине, царински органи и други субјекти и

11) RAPEX (енгл. Community Rapid Exchange Information System) је систем за брзу размјену информација између држава чланица и Европске комисије о мјерама и радњама предузетим у вези са производима који представљају озбиљан ризик за здравље и безбједност потрошача.

(2) Поједини изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба рода.

Члан 5.

Примјена овог закона не искључује одговорност произвођача за штету насталу употребом неисправног производа, у складу са прописима којима је та одговорност утврђена.

ГЛАВА II

ОПШТИ ЗАХТЈЕВИ И КРИТЕРИЈУМИ БЕЗБЈЕДНОСТИ

Члан 6.

(1) Безбједан производ у смислу овог закона је онај производ који под уобичајеним или предвидивим условима употребе, укључујући и период употребе, пуштање у рад, инсталирање и захтјеве у погледу одржавања, не представља ризик или представља минималан ризик који је примјерен употреби производа и који се сматра прихватљивим у складу са високим степеном заштите безбједности и здравља потрошача и других крајњих корисника с обзиром на:

1) својства производа, укључујући његов састав, паковање, односно амбалажу, упутство за склапање и, када је то потребно, инсталирање и одржавање,

2) утицај на друге производе, у случају када се може предвидјети да ће се употребљавати са другим производима,

3) представљање и означавање производа, сва упозорења, упутства за употребу и све друге пратеће ознаке, информације и обавијести о производу и

4) категорије потрошача и других крајњих корисника, који су усљед коришћења производа највише изложени ризику, посебно дјеца и старија лица.

(2) Опасан производ у смислу овог закона је сваки производ који није безбједан производ у смислу става 1. овог члана.

(3) Опасна имитација је опасан производ из става 2. овог члана обмалујућег изгледа, који није прехранбени производ, али својим изгледом, обликом, величином, бојом, мирисом, ознакама и подацима, паковањем, односно амбалажом, количином или на други начин личи или подејећа на прехранбени производ, тако да постоји могућност да га потрошачи, а нарочито дјеца, не разликују од прехранбеног производа и због тога га ставе у уста, сисају или прогутају, односно користе на начин да представља опасност по њихово здравље и живот.

Члан 7.

Произвођач, односно дистрибутер је обавезан да на тржиште Републике Српске ставља, односно испоручује искључиво безбједне производе.

Члан 8.

(1) Забрањено је производити, увозити, извозити или стављати на тржиште опасан производ и опасну имитацију из члана 6. овог закона.

(2) Забрањено је производима приписивати својства која немају.

(3) За позитивне ефекте производа који се посебно истичу на декларацији или приликом рекламирања обавезно је обезбиједити доказе у писаној форми.

(4) Приликом рекламирања производа из члана 6. став 1. овог закона обавезно је указати на могућа штетна дејства производа на здравље људи и животиња и животну средину и у том случају навести информације и упозорења неопходна за предузимање мјера опреза.

Члан 9.

Под произвођачем у смислу овог закона подразумијева се:

1) привредно друштво или предузетник који обавља дјелатност израде, дораде, поправка или преправка производа или се представља као произвођач стављањем на производ свог пословног имена, робног жига или неки други знак разликовања и који је регистрован код надлежног органа у складу са прописима који уређују ту област,

2) заступник произвођача, ако произвођач нема сједиште, односно пребивалиште у Републици Српској, односно у БиХ, или ако није уписан у регистар надлежног органа у складу са прописима којима се уређује та област,

3) увозник, ако произвођач, односно његов заступник није уписан у регистар надлежног органа у складу са прописима којима се уређује област регистрације, односно ако нема пребивалиште у Републици Српској, односно у БиХ и

4) свако друго правно лице или предузетник у ланцу испоруке који обавља трговину или трговинске услуге у мјери у којој његова активност може утицати на безбједност производа.

Члан 10.

Дистрибутер у смислу овог закона је свако привредно друштво или предузетник који обавља дјелатност трговине или трговинске услуге и који у ланцу снабдијевања својом активносту не утиче на безбједност производа (малотрговац или велетрговац).

Члан 11.

(1) Претпоставља се да је производ безбједан ако испуњава безбједносне и здравствене захтјеве који су утврђени посебним прописима који се односе на тај производ.

(2) У случају да безбједносни и здравствени захтјеви нису уређени посебним прописима, производ се сматра безбједним с обзиром на ризике и категорије ризика који су обухваћени одговарајућим стандардима ако испуњава захтјеве BAS стандарда који се односе на ту врсту ризика, а којима су преузети европски стандарди.

Члан 12.

(1) Листа преузетих европских стандарда из области опште безбједности производа из члана 11. овог закона објављује се на службеној интернет страници Министарства за економске односе и регионалну сарадњу (у даљем тексту: Министарство) и на службеној интернет страници Републичког завода за стандардизацију и метрологију Републике Српске.

(2) Листу стандарда из става 1. овог члана Министарство утврђује у сарадњи са Републичким заводом за стандардизацију и метрологију Републике Српске, који прати преузимање европских стандарда из области опште безбједности производа и статус BAS стандарда и о томе обавјештава Министарство.

Члан 13.

У случају да одговарајући прописи и стандарди из члана 11. овог закона нису донесени, усаглашеност про-

извода са општим захтјевима за безбједност утврђује се на основу:

1) BAS стандарда донесених на основу одговарајућих европских стандарда који се не налазе на Листи стандарда из члана 12. овог закона,

2) других BAS стандарда или стандарда преузетих Уставним законом за спровођење Устава Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 21/92), а који још нису замијењени или стављени ван примјене новим прописима и одговарајућим BAS стандардима,

3) међународних препорука или препорука Европске уније којима се утврђују смјернице за оцјену безбједности производа,

4) правила добре праксе у вези са безбједношћу производа која се користе у одговарајућој области,

5) тренутног нивоа развијености науке и технике,

6) нивоа безбједности производа који потрошач објективно очекује и

7) друге документације у погледу безбједности производа обезбијеђене од произвођача, односно дистрибутера (извјештаји испитивања, техничка документација и слично).

Члан 14.

Усаглашеност производа са општим захтјевима за безбједност из члана 6. став 1. и чл. 11. и 13. овог закона, на основу процјене ризика у складу са овим законом, оцјењују:

1) произвођач, односно дистрибутер у оквиру дјелатности коју обавља и

2) Републичка управа за инспекцијске послове Републике Српске (у даљем тексту: Инспекторат) посредством надлежних републичких инспектора, односно надлежних инспектора у јединицама локалне самоуправе (у даљем тексту: надлежни инспектор), у складу са овим законом и прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

ГЛАВА III

ОБАВЕЗЕ ПРОИЗВОЂАЧА И ДИСТРИБУТЕРА

Члан 15.

Произвођач је одговоран за усаглашеност производа са захтјевима за безбједност производа, утврђених овим законом или посебним прописима.

Члан 16.

(1) Произвођач је дужан да у оквиру обављања своје дјелатности потрошачима и другим крајњим корисницима пружи све потребне информације и упозорења неопходна за предузимање мјера опреза или мјера за процјену ризика при употреби производа за вријеме предвиђеног или уобичајеног периода употребе производа, а када ти ризици нису очигледни, без додатних информација и упозорења.

(2) Произвођач је обавезан, зависно од својстава производа који ставља на тржиште, да предузме мјере које омогућавају да:

1) благовремено изврши анализу и процјену ризика који би производ могао да представља,

2) благовремено обавијести и упозори потрошаче и друге крајње кориснике у вези са процијењеним и утврђеним ризицима производа и

3) предузме одговарајуће мјере адекватне утврђеном степену ризика (повлачење производа са тржишта, поврат [опозив] производа од потрошача, обавјештавање потрошача, дистрибутера и слично), а ради избјегавања процијењених, односно утврђених ризика.

(3) Мјере из става 2. овог члана подразумијевају:

1) испитивање узорака производа, а у случају потребе, и обраду информација,

2) стављање ознака на производ или амбалажу о идентитету и другим подацима у вези са произвођачем и производом или по потреби групи производа којима припада,

3) поступање по приговорима и вођење евиденције приговора и предузетих корективних мјера и

4) информисање дистрибутера о предузетим мјерама из т. 1), 2) и 3) овог става.

(4) Произвођач предузима мјере из става 2. т. 2) и 3) овог члана самоиницијативно или на захтјев надлежног инспектора.

(5) Пружање информација и упозорења из става 1. овог члана не ослобађа произвођача других обавеза утврђених Законом.

Члан 17.

Мјера поврата (опозива) производа од потрошача предузима се као крајња мјера ако произвођач, односно надлежни инспектор процијени да друге мјере нису довољне за отклањање, односно смањење утврђеног ризика.

Члан 18.

(1) Дистрибутер је обавезан да у оквиру своје дјелатности обезбиједи да се на тржиште испоручи искључиво безбједан производ.

(2) Да би безбједност производа била осигурана, дистрибутер је обавезан да са пажњом доброг привредника предузима мјере које доприносе примјени безбједносних захтјева, те му је забрањено да испоручује производе за које зна или је на основу информација којима располаже и свог професионалног искуства могао знати да су опасни.

(3) Дистрибутер је дужан да у оквиру обављања дјелатности прати безбједност производа које испоручује на тржиште, а нарочито:

1) просљеђује информације у вези са ризицима учесницима у ланцу испоруке, потрошачима и другим крајњим корисницима, као и Инспекторату,

2) чува и доставља документацију потребну за утврђивање поријекла производа и идентитета произвођача, а на захтјев надлежних органа, односно Инспектората и других корисника у ланцу испоруке и

3) сарађује у спровођењу мјера које произвођачи и Инспекторат предузимају ради спречавања ризика.

Члан 19.

(1) Произвођач и дистрибутер обавезни су да без одгађања у писаној форми обавијесте Инспекторат и друге органе надлежне за надзор над тржиштем у БиХ у случају да:

1) су упознати или би на основу расположивих информација и свог професионалног искуства могли да знају да је одређени производ који су испоручили на тржиште опасан и

2) оцијене да одређени производ који су испоручили на тржиште представља озбиљан ризик.

(2) Обавјештење из става 1. овог члана обавезно садржи:

1) информације о подносиоцу обавјештења,

2) расположиве информације и податке којима се омогућава идентификација производа, поријекло и сљедивост (произвођач, назив производа, партија/серија производа и слично),

3) детаљан опис ризика који производ представља и

4) опис мјера предузетих ради спречавања ризика.

(3) Произвођач, односно дистрибутер дужан је да обавјештење из става 1. овог члана достави Инспекторату и другим органима надлежним за надзор над тржиштем у БиХ одмах, а најкасније у року од десет радних дана од дана сазнања или оцјене из става 1. т. 1) и 2) овог члана.

(4) Министар за економске односе и регионалну сарадњу доноси правилник, којим се прописује облик, садржај и начин подношења обавјештења из става 1. овог члана.

Члан 20.

(1) Произвођач и дистрибутер дужни су да у оквиру својих дјелатности, као и по налогу надлежног инспектора и других надлежних органа, сарађују са надлежним инспекторима и другим надлежним органима у поступцима и мјерама које се предузимају да би се избјегли, отклонили или смањили ризици које представљају производи које они испоручују или су већ испоручили на тржиште, односно потрошачима.

(2) Произвођач и дистрибутер дужни су да поступи по налогу надлежног инспектора и других надлежних органа из става 1. овог члана у року одређеном у налогу, који не може бити дужи од осам радних дана од дана изрицања налога.

ГЛАВА IV

ИНФОРМИСАЊЕ И РАЗМЈЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Члан 21.

(1) Информације у вези са ризицима које производи могу имати по здравље и безбједност потрошача и других крајњих корисника којима располаже Инспекторат и други надлежни органи су информације од јавног интереса и доступне су јавности у складу са прописима који уређују слободан приступ информацијама које су под контролом јавног органа.

(2) Инспекторат благовремено упознаје јавност са информацијама у вези са ризицима које производи могу имати по здравље и безбједност потрошача и других крајњих корисника из става 1. овог члана, а посебно у вези са информацијама о идентификацији опасних производа и опасних имитација, природи опасности и предузетим мјерама.

Члан 22.

(1) Информације из члана 21. овог закона неће бити доступне јавности уколико се ти подаци, у складу са посебним прописом и у складу са научнотехничким рјешењем, сматрају пословном тајном.

(2) Пословном тајном не сматрају се информације о безбједносним својствима производа које су обавезно доступне јавности ради заштите безбједности и здравља потрошача и других крајњих корисника.

(3) Чување пословне тајне не утиче на размјену информација у вези са опасним производима између надлежних органа у Републици Српској и надлежних органа у Федерацији БиХ и Брчко Дистрикту БиХ и Агенцији за надзор над тржиштем БиХ, као и са надлежним тијелима сусједних држава, држава чланица Европске уније и Европске комисије.

(4) Надлежни органи у Републици Српској дужни су да обезбиједи чување информација означених као пословна тајна из става 1. овог члана.

Члан 23.

(1) Инспекторат и други надлежни органи Републике Српске размјењују информације о опасним производима са надлежним институцијама у Федерацији БиХ и Брчко Дистрикта БиХ и Агенцијом за надзор над тржиштем БиХ путем система брзе размјене информација о производима који представљају ризик, и то у случају да:

1) надлежни инспектор предузме прописану мјеру у вези са опасним производом, односно наложи произвођачу, односно дистрибутеру мјеру повлачења са тржишта или поврата (опозива) од потрошача производа који представља ризик или предузме или препоручи, координира или организује предузимање одговарајућих активности и мјера и

2) произвођач или дистрибутер самоиницијативно предузме мјеру у вези са опасним производом који је испоручио на тржиште и о томе обавијести Инспекторат или други надлежни орган у складу са чланом 19. овог закона.

(2) Инспекторат и надлежни органи из става 1. овог члана међусобном размјеном информација и сарадњом унапређују поступке надзора, спроводе програме секторских надзора по категоријама производа или ризика и прате

и анализирају активности обављених надзора, утврђених налаза и резултата, те преиспитују и оцјењују функционисање контролних активности ради обезбјеђења ефикасног надзора над тржиштем који гарантује висок ниво заштите здравља и безбједности људи, животиња, биљака, имовине и животне средине.

Члан 24.

Посебним прописима утврђен је начин рада система брзе размјене информација у вези са опасним производима из члана 23. овог закона, односно обједињавања и размјене информација из члана 19. став 1. овог закона, као и поступак којим се обавјештавају друге земље и земље Европске уније путем система RAPEX о опасним производима који су нађени на тржишту Републике Српске, као и о предузетим мјерама Инспектората и других надлежних органа и добровољним мјерама произвођача и дистрибутера, када опасан производ испоручен на тржиште представља ризик који може имати посљедице ван територије Републике Српске, односно БиХ.

ГЛАВА V

НАДЗОР

Члан 25.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство и Министарство индустрије, енергетике и рударства.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега врши Инспекторат посредством надлежних републичких инспектора, односно надлежних инспектора у јединицама локалне самоуправе у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

Члан 26.

У вршењу инспекцијског надзора и контроле безбједности производа на тржишту Републике Српске надлежни инспектор, осим овлашћења утврђених прописима којима се уређује област инспекцијског надзора, има права и дужности да:

1) за сваки производ:

1. организује провјере својстава које утичу на безбједност производа и након његовог стављања на тржиште као сигурног, а које се обављају у одговарајућем обиму све до посљедње фазе употребе производа, односно коришћења и потрошње,

2. наложи произвођачима, дистрибутерима или другим лицима достављање потребних информација и потребне документације о производу,

3. узима потребан број узорка производа ради испитивања својстава која утичу на његову безбједност;

2) за производ који би могао да представља ризик у одређеним околностима:

1. наложи да производ на тржишту буде означен одговарајућим, јасним и разумљивим упозорењима у вези са ризицима које производ може да представља на једном од језика у службеној употреби у Републици Српској,

2. услови стављање на тржиште таквог производа уз претходно испуњавање додатних услова да би се тај производ учинио безбједним;

3) за производ који би могао да представља ризик за одређена лица наложи да та лица буду благовремено и на одговарајући начин упозорена на ризик, укључујући и објављивање упозорења путем средстава јавног информисања;

4) за производ који би могао да буде опасан произвођачу, односно дистрибутеру за све њихове пословнице и продајна мјеста привремено забрани нуђење, излагање, испоручивање и чињење доступним тог производа за вријеме које је потребно да се изврше провјере и анализа својстава производа који могу да утичу на безбједност и здравље потрошача и других корисника;

5) за опасан производ забрани нуђење, излагање, испоруку и стављање на тржиште производа, те одговарајућим мјерама обезбиједи спровођење те забране;

6) за опасан производ који је већ стављен на тржиште:

1. нареди или организује његово хитно повлачење са тржишта и упозори потрошаче и друге кориснике на ризике које производ представља,

2. нареди, координира или по потреби организује са произвођачима, дистрибутерима, као и другим органима, да произвођачи, односно дистрибутери на свој терет, на одговарајући начин и под одговарајућим условима врше поврат (опозив) производа од потрошача и других корисника, укључујући и принудно спровођење мјере поврата производа, уништавање таквог производа и

7) за опасну имитацију забрани производњу, односно стављање на тржиште или извоз.

Члан 27.

(1) Инспекцијски надзор из члана 25. став 2. овог закона обухвата мјере и радње којима се обезбјеђује да производи који су стављени на тржиште или у употребу испуњавају прописане захтјеве и не угрожавају здравље, безбједност или било који други аспект јавног интереса у току трајања његове употребе.

(2) Мјере прописане овим законом надлежни инспектор изриче рјешењем.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања тог рјешења, и то:

1) за производе који су испоручени и стављени на тржиште Републике Српске министарству надлежном за област трговине и

2) за производе у употреби и у потрошњи код правних лица или предузетника, односно других потрошача министарству надлежном за област индустрије, енергетике и рударства.

(4) Жалба против рјешења из става 2. овог члана не одгађа извршење рјешења.

Члан 28.

(1) Надлежни инспектор утврђује усаглашеност производа са општим захтјевима за безбједност из чл. 11. и 12. овог закона на основу визуелне провере производа и провере његове пратеће документације, а када је то потребно, и на основу прибављених резултата физичких и лабораторијских анализа одговарајућег узорка или узорака тог производа, узимајући у обзир извршене процјене ризика, притужбе потрошача и друге расположиве информације од значаја за безбједност производа.

(2) Произвођач, односно дистрибутер обавезан је да надлежном инспектору омогући улазак у пословне просторије, да учини доступном пратећу документацију производа ради утврђивања чињеничног стања и омогући, несметано и без накнаде, узимање узорака за лабораторијску анализу из става 1. овог члана у складу са прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(3) Трошкове који настану у поступку инспекцијског надзора безбједности производа сноси произвођач или дистрибутер ако се утврди да производ који су ставили, односно испоручили на тржиште није безбједан.

Члан 29.

(1) Надлежни инспектор дужан је да оцјену усаглашености производа са безбједносним захтјевима из чл. 11. и 12. овог закона врши путем процјене ризика да би утврдио ниво ризика који представља одређени производ за безбједност и здравље потрошача.

(2) Надлежни инспектор врши процјену ризика из става 1. овог члана ради пропорционалног предузимања мјера према произвођачу, односно дистрибутеру.

(3) Оцјена да производ није безбједан у смислу овог закона обавезно се заснива на процјени ризика за сваки

појединачни случај, узимајући у обзир природу опасности, вјероватноћу настанка и тежину могуће повреде.

(4) Могућност да се постигне виши ниво безбједности производа или доступност других производа који представљају нижи степен ризика не може бити довољан основ да се одређени производ сматра опасним.

(5) Директор Инспектората, уз претходно прибављену сагласност Владе Републике Српске, доноси Правилник о процјени ризика и поступању надлежних инспектора у складу са резултатима процјене ризика из става 1. овог члана.

Члан 30.

(1) У случају да производ није безбједан у смислу овог закона, надлежни инспектор је овлашћен да предузме све потребне поступке за примјену одговарајућих мјера, а нарочито мјера из члана 26. став 1. т. 2) до б) овог закона, као и да наложи мјере уништавања опасних производа у количини у којој су стављени на тржиште и на терет произвођача, односно дистрибутера, а путем овлашћеног субјекта за ту дјелатност у складу са прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(2) У случају да надлежни инспектор предузима мјере из члана 26. став 1. овог закона, а посебно мјере из т. 4), 5) и 6), дужан је да примијени начело сразмјерности, односно да поступа са дужном пажњом и на начин сразмјеран озбиљности, категорији и врсти ризика за конкретан производ.

(3) Надлежни инспектор може, ради предострожности, да предузме мјере из става 1. овог члана и у случају када не постоји коначан доказ у вези са ризиком који производ може да представља, без обзира на то да ли су последице тог ризика тренутне или одгођене, али постоји почетни не до краја потврђен резултат објављеног научног истраживања који указује на озбиљност ризика због могућих последица по здравље и безбједност потрошача и других корисника.

Члан 31.

(1) Прије предузимања мјера из члана 26. овог закона, надлежни инспектор дужан је да у записник о извршеном инспекцијском прегледу унесе мјеру коју намјерава да предузме и омогући произвођачу, односно дистрибутеру да се о мјери која ће се изрећи изјасни у року од осам дана од дана достављања записника.

(2) Када се мјера из става 1. овог члана предузима без одгађања ради заштите здравља и безбједности потрошача, имовине, животне средине, заштите здравља и безбједности на раду или заштите другог облика јавног интереса утврђеног посебним прописима, надлежни инспектор доноси рјешење којим изриче ту мјеру без претходног изјашњења произвођача, односно дистрибутера.

(3) Ако се произвођач, односно дистрибутер не изјасни у остављеном року о мјери из става 1. овог члана или његово изјашњење није од утицаја на примјену ове мјере, надлежни инспектор без одгађања доноси рјешење којим изриче мјеру прописану овим законом.

Члан 32.

(1) Надлежни инспектор узима узорке за испитивање својстава производа који утичу на његово безбједност из члана 26. став 1. тачка 1) подтачка 3. и члана 28. овог закона и доставља их на лабораторијско испитивање, у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(2) Током испитивања производа из става 1. овог члана надлежни инспектор не забрањује промет преостале количине производа који је предмет инспекцијског надзора све до добијања резултата испитивања, осим у случају када се неусаглашеност производа са безбједносним захтјевима може утврдити без испитивања.

(3) Ако се на основу испитивања из става 1. овог члана утврди да узорци производа испуњавају прописане безбјед-

носне захтјеве, неоштећени узорци се враћају произвођачу, односно дистрибутеру.

(4) Резултати лабораторијског испитивања безбједносних својстава производа из става 1. овог члана и члана 16. став 3. тачка 1) сматрају се мјеродавним ако су добијени од лабораторије која је акредитована за та испитивања према стандарду BAS EN ISO/IEC 17025 код Института за акредитацију БиХ, односно према стандарду EN ISO/IEC 17025 код неког другог међународно признатог акредитационог тијела и која претходно није учествовала у поступку оцјењивања усаглашености производа на захтјев произвођача.

(5) Уколико у Републици Српској не постоји лабораторија која испуњава захтјеве из става 4. овог члана, резултати лабораторијског испитивања безбједносних својстава производа из става 1. овог члана и члана 16. став 3. тачка 1) сматрају се мјеродавним ако су добијени од лабораторије изван Републике Српске која је акредитована за та испитивања и која претходно није учествовала у поступку оцјењивања усаглашености производа на захтјев произвођача.

Члан 33.

(1) Надлежни инспектор рјешењем налаже мјеру поврата (опозива) производа од потрошача из члана 26. став 1. тачка 6) подтачка 2. као крајњу мјеру ако све остале радње и мјере из чл. 16, 18. и 19. овог закона, које произвођач и дистрибутер предузму самоиницијативно или по налогу надлежног инспектора, нису довољне или нису задовољавајуће.

(2) У случају да надлежни инспектор утврди да производ, иако испуњава критеријуме безбједности из чл. 11. и 12. овог закона, представља озбиљан ризик за безбједност и здравље потрошача и других корисника, наложиће мјеру повлачења производа са тржишта или поврат (опозив) производа од потрошача, у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

(3) О предузетим мјерама из става 2. овог члана Инспекторат рјешењем налаже и мјеру обавјештавања јавности путем најмање два дневна листа и једног радио-телевизијског емитера у року одређеном рјешењем, а који не може бити дужи од три дана од дана његовог доношења.

(4) Трошкове обавјештавања јавности из става 3. овог члана сноси произвођач, односно дистрибутер, а обавјештење обавезно садржи и упутство на који начин потрошачи могу извршити поврат опасног производа.

Члан 34.

Надлежни инспектор предузима мјере и радње прописане овим законом према произвођачу, дистрибутеру, односно другим лицима појединачно или истовремено када утврди да је то потребно.

Члан 35.

(1) Надлежни инспектори сарађују са царинским органима БиХ када их царински орган обавијести да је у редовном царинском поступку утврдио да иако постоје документација и ознаке усаглашености производа са свим безбједносним захтјевима, производ који се увози или извози изазива оправдану сумњу у погледу постојања озбиљног ризика по здравље и безбједност потрошача и других корисника, те да је због тога царински поступак привремено прекинут.

(2) Након пријема обавјештења из става 1. овог члана и пратећих података који омогућавају идентификацију производа, односно серије производа (партије, шарже, лота и слично), те произвођача, увозника, крајњег корисника увоза, опис ризика за који постоји сумња и расположиве информације потребне за праћење производа, надлежни инспектор у року од 24 часа од пријема обавјештења обавља инспекцијски надзор и, у складу са одредбама овог закона, оцјењује да ли је производ безбједан.

(3) Када надлежни инспектор утврди да је производ из става 2. овог члана опасан у смислу овог закона, рјешењем

изриче мјеру забране стављања тог производа на тржиште Републике Српске.

(4) Надлежни инспектор обавјештава царински орган из става 1. овог члана у року од три дана од дана пријема обавјештења из става 2. овог члана да је ријеч о опасном производу или опасној имитацији, односно да је ријеч о безбједном производу који се може ставити на тржиште Републике Српске.

Члан 36.

(1) Надлежни инспектори дужни су да сарађују са произвођачима, односно дистрибутерима и указују им на могућност самоиницијативног предузимања мјера у складу са овим законом, а у циљу примјене и унапређивања правила добре праксе и испоруке на тржиште искључиво безбједних производа.

(2) Инспекторат утврђује начин сарадње са произвођачима, односно дистрибутерима из става 1. овог члана у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређује инспекцијски надзор и то чини доступно јавности путем своје интернет странице.

Члан 37.

(1) Инспекторат је, спроводећи инспекцијски надзор опште безбједности производа на тржишту, осим овлашћења прописаних законом који уређује инспекцијски надзор, овлашћен и да:

1) доноси, периодично ажурира и спроводи секторске програме инспекцијског надзора с обзиром на категорију производа или категорију ризика,

2) периодично прати и анализира активности и резултате спроведеног инспекцијског надзора,

3) разматра и анализира достављене писмене приговоре потрошача, обавјештења и друге поднеске који се односе на безбједност производа на тржишту и поступа по њима,

4) прати спровођење наложених корективних мјера привредним субјектима,

5) прати податке о незгодама и повредама потрошача за које се сумња да су изазване одређеним производима,

6) прати научна и техничка знања у погледу безбједности производа и

7) редовно провјерава и периодично процјењује функционисање цијелог система инспекцијског надзора безбједности производа у Републици Српској и његове ефикасности и утврђује мјере побољшања успостављеног система и пратећих активности.

(2) Инспекторат планира и организује инспекцијски надзор опште безбједности производа на начин који омогућава предузимање ефективних и ефикасних мјера у складу са законом којим се уређује инспекцијски надзор.

Члан 38.

(1) Потрошачи и друге заинтересоване стране могу Инспекторату подносити приговоре у писаној форми који су у вези са безбједношћу производа на тржишту и у употреби.

(2) На поступање по приговорима у писаној форми на општу безбједност производа потрошача или других заинтересованих страна примјењују се прописи којима се уређују инспекцијски надзор и заштита потрошача.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 25.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) стави, односно испоручи на тржиште производ који није безбједан (члан 7),

2) произведе, увезе, извезе или стави на тржиште опасан производ или опасну имитацију (члан 8. став 1),

3) производу припише својства која тај производ нема (члан 8. став 2),

4) не поседује доказе у писаној форми о позитивним ефектима производа који се посебно истичу на декларацији (члан 8. став 3),

5) приликом рекламирања производа не укаже на могућа штетна дејства производа и не наведе информације и упозорења која су неопходна за предузимање мјера опреза (члан 8. став 4) и

6) без одгађања и у писаној форми не обавијести Инспекторат и друге органе надлежне за надзор над тржиштем у БиХ да производ који је испоручен на тржиште представља озбиљан ризик (члан 19. став 1. тачка 1).

(2) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се предузетник за прекршаје из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. овог члана.

Члан 40.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не пружи потрошачима и другим крајњим корисницима све потребне информације и упозорења неопходна за предузимање мјера опреза и процјену ризика (члан 16. став 1),

2) не предузме мјере које ће му омогућити да благовремено изврши анализу и процјену ризика које би производ који ставља на тржиште могао представљати (члан 16. став 2. тачка 1),

3) не предузме мјере које ће му омогућити да упозори потрошаче и друге крајње кориснике о процијењеним и утврђеним ризицима (члан 16. став 2. тачка 2),

4) не предузме мјере које ће му омогућити да повуче или опозове производ ради избегавања процијењених, односно утврђених ризика (члан 16. став 2. тачка 3),

5) не проследи информације о ризицима учесницима у ланцу испоруке, потрошачима и другим крајњим корисницима, као и Инспекторату (члан 18. став 3. тачка 1),

6) не чува и на захтјев надлежних органа, односно Инспектората и других корисника у ланцу испоруке не достави документацију потребну за утврђивање поријекла производа и идентитета произвођача (члан 18. став 3. тачка 2) и

7) не сарађује са Инспекторатом и произвођачем у спровођењу мјера ради спречавања могућих ризика (члан 18. став 3. тачка 3).

(2) Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се предузетник за прекршаје из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 100 КМ до 500 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. овог члана.

VII - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

У року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона:

1) министар за економске односе и регионалну сарадњу доноси Правилник о обавјештењу о производу који је опасан за потрошаче из члана 19. став 4. овог закона и

2) директор Републичке управе за инспекцијске послове доноси Правилник о процјени ризика и поступању надлежних инспектора из члана 29. став 4. овог закона.

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-456/17
27. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

739

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ У ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1396/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ У ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА

Члан 1.

У Закону о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама ("Службени гласник Републике Српске", број 121/12) члан 2. мијења се и гласи:

"Систем заштите и спасавања је дио система безбједности и интегрисани облик управљања и организовања субјеката и снага система заштите и спасавања на спровођењу превентивних и оперативних мјера и извршавању задатака заштите и спасавања људи и материјалних добара од елементарне непогоде и друге несреће, укључујући и мјере опоравка од њихових последица."

Члан 2.

У члану 3. у ставу 1. ријечи: "у ванредним ситуацијама" бришу се.

Члан 3.

У члану 5. у тачки а) ријеч: "посебне" замјењује се ријечју: "додатне".

Тачка в) мијења се и гласи:

"в) катастрофа је озбиљан поремећај у функционисању заједнице или друштва који укључује шире људске, материјалне, економске и еколошке губитке и утицаје, а надилази способност погођене заједнице или друштва да се против њега бори коришћењем властитих ресурса."

Тачка к) мијења се и гласи:

"к) одговор је пружање помоћи и услуга у ванредним околностима током или непосредно након катастрофе да би се спасли животи, смањили негативни утицаји на здравље, обезбједила јавна сигурност и задовољиле основне egzистенцијалне потребе погођеног становништва."

Тачка л) мијења се и гласи:

"л) експлозивна средства заостала из ратова (у даљем тексту: ЕСЗР), напуштена експлозивна средства (НЕС) и неексплодирани убојна средства (НУС) су заостала експлозивна средства и остаци из рата, припремљена за коришћење или коришћена, са упаљачем или без упаљача, испалена, избачена, поринута, лансирана, напуштена или одбачена, а нису експлодирала, као и средства заостала после експлозија складишта убојних средстава, одбачена и убојна средства из нелегалног посједа, а што не подразумева неексплодирани импровизоване диверзантско-терористичке направе у складу са прописима из ове области, а предмет су кривичног дјела."

У тачки њ) после ријечи: "области" ријеч: "и" брише се и додаје запета.

Тачка м) мијења се и гласи:

"м) опасност (хазард) је опасна појава, твари, људска активност или стање које може да доведе до губитка жи-